

[Socialministeren]

ikke. Den virker lidt selvmodsigende på mig. Brugte vi kun et retsprincip, så kunne vi stort set klare os med folk, der kunne række penge over disken. Vi ønsker netop at bruge et skønprincip, for at alle muligheder kan afvejes og en samlet, bred løsning for de pågældende klienter kan findes. Derfor skal vi efter min opfattelse knæsatte skønprincippet og holde fast ved det som det, der tilbyder den enkelte klient den størst mulige vifte af muligheder og den størst mulige garanti for en samlet og alsidig behandling af den pågældendes problemer.

Jeg kan på den baggrund nøjes med at sige, at det er min opfattelse, at DKPs lovforslag venligt sagt er aldeles overflødigt i den form, det har, og på dette tidspunkt.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg kan da sige til ministeren, at det hele tiden har været mit håb og min tro, at der lå andre holdninger og synspunkter bag socialdemokratiets politik, end der lå bag fremskridtspartiets. Det, jeg må beklage, er, at det ikke udmønter sig i en konkret politik. Jeg er bange for, at med det regeringssamarbejde, der nu er indledt, er der ikke store udsigter til, at socialdemokratiet vil følge sine egne programpunkter op. Man har bl. a. et punkt som gratis daginstitutioner på sit program.

Jeg er enig både med fru Ebba Strange og med ministeren i, at vi har behov for en diskussion af bistandsloven. Den tidligere socialminister stillede os også i udsigt, at man, når den havde virket et par år, ville få den op til debat.

Jeg er derimod ikke enig med ministeren i, at der ikke er kritik af bistandsloven, for det har vi oplevet fra mange sider, ikke mindst i folketingets socialudvalg, hvor vi har mødt deputationer, der ikke har været udelt glade for bistandsloven og bl. a. har kunnet referere, at mødrehjælp og revalideringshjælp ikke er af samme omfang, som det var tidligere.

Det er da rigtigt, at sagen om bankassistenter i København ikke er nogen nyhed. Men det ændrer jo ikke ved sagen, og vi ønsker det knæsat, at det simpelt hen ikke må kunne lade sig gøre. Det er ikke, fordi der er noget i vejen med bankassistenter, men hvis bankassistenter skal fungere i det sociale system, så skal de have en uddannelse, der svarer til det, ellers kan det ikke nytte noget at

sætte dem til at arbejde som sagsbehandlere. Vi kender allerede nu eksempler på klienter, der simpelt hen har protesteret imod at få deres sag behandlet af mennesker, som ikke kendte til de problemer, der var. Det er ikke helt korrekt, når ministeren siger, der kun er 4 personer ansat, for der er også ansat nogle fra HT og fra brandvæsenet. Jeg synes ikke, det er så heldigt, specielt ikke når man sætter dem direkte til at sagsbehandle. Der burde være en form for uddannelse, før man overhovedet sætter folk til at beskæftige sig med de problemer.

Ministeren nævnte, at skønprincippet var bedre end retsprincippet, fordi vi efter retsprincippet kunne klare os med at række penge over disken. Der er ikke spor i vejen for, at klienterne har nogle rettigheder, som de selv kender til, og som de ved de har, nogle minimumsrettigheder, og at der så sidder sagsbehandlere og hjælper med de sociale problemer, de er kommet ud i. Det, der ligger i skønprincippet, er ikke – sådan som det meget pænt lyder – at man kan vurdere hver enkelt person. Nej, der ligger ren og skær politisk magt. Hvad vil den enkelte kommune og den enkelte kommunes politiske flertal overhovedet være med til? Så langt går det, det er faktisk nogle rammer. Vi ved fra alle de interne cirkulærer, at det er sådan, det fungerer.

Det ændrer ikke noget ved det forhold, at selve byrdefordelingen gør, at kommunerne med de største sociale problemer også er dem, der får de største sociale byrder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden: